

vilde være nogen væsentlig Ulempe for hine. Jeg erkjender, som udtalt, at det er aldeles nødvendigt, at Statutbestemmelserne for forskjellige Foreninger, og navnlig for den nydste Kjøbstadsforening, tages under ny Overveelse, og jeg skal derfor tilraade, at der nedsættes et Udvalg.

Indenrigsministeren ad interim: Jeg maa tillade mig at oplyse, hvorfor jeg passede at knytte disse Spørgsmaal til den foreliggende Sag. Det vilde maaffaa være naturligt, at man fremkom med et særligt Lovforslag i denne Henseende; men det vil være indlysende, at det, at fremkomme med et Forslag fra Regjeringens Side, er forbundet med langt større Arbejde, end om det Samme stier paa den Maade, at et af Thingene bruger sit Initiativ. Forud for et Regjeringsforslag maa der gaae langt vidtløftigere Forhandlinger, og Sagen er efter min Mening saa paatrængende, at jeg ikke godt nu, da Rigsdagen er samlet, kunde undlade at bringe det under Omtale. Det er fuldkommen rigtigt, hvad den sidste erede Taler har bemærket, at Debitorerne ubentvijs vilde lide mindre, end Creditorerne, naar Begunstigelseerne blive ophævede. Men ikke bestomindre vilde det efter min Mening være upassende, om Regjeringen vilde lade en Forening bestaae med saadanne Begunstigelser, efterat den har gjort Skridt, hvis Rigtighed bekræftes af den erede sidste Taler, der jo maa vide Besked herom. Jeg tilstaaer, at jeg bestandig har lidt, under en vis Usikkerhedsfølelse, desangaaende; jeg har troet, at Efterretningen var upaalidelig; men naar den erede Landstingsmand, der har været tilstede ved Generalforsamlingen, bekræfter den, kan der ikke længere være nogen Tvivl herom.

Madvig: Jeg søler mig noget usikker ved at tage Ordet angaaende dette Spørgsmaal om Nedsættelse af en Comitee, da det oprindelige Lovforslag dreier sig om en Gjensstand, som jeg ikke søler mig kaldet til at deeltage i Forhandlingen om. Men jeg kan ikke nægte, at Forbringen om Nedsættelsen af en Comitee og den Maade, hvorpaa den skulde træde i Virksomhed, forekommer mig betænkelig. I Anledning af et Forslag om, at en

Creditforening skulde indbeles i forskjellige Serier, reises der en Anse imod en enkelt Creditforenings Optræden, der — naar det forhold sig saaledes, som den høitærede Minister har udtalt — synes mig fuldkommen begrundet. Men dette Spørgsmaal synes ikke at staae i nogen Forbindelse med dette Lovforslag. Det er i en anden Retning, at hiin Creditforening har handlet paa en Maade, der kunde gjøre Stillingen ligeoverfor Begunstigelseerne betænkelig. Nu vil der i Anledning af dette Lovforslag blive nedsat et Udvalg, som ikke saameget faaer den Opgave at beskæftige sig med Lovforslaget, som at foretage Undersøgelser om andre Forhold ved Creditforeningerne, og navnlig ved en enkelt Creditforening; og det er dette, der synes mig betænkelig. Dernæst synes det mig ubilligt imod det foreliggende Forslag, da hiin Undersøgelse, hvis den udspandt sig i længere Tid — hvilket en grundig Undersøgelse let kunde — vilde forhale dette Forslags Afgjørelse. Naar den høitærede Minister antyde, at forsaavidt man skulde see, at der var Anledning til at træffe forandrede Bestemmelser, da vilde det gaae hurtigere, naar Forslaget udgik fra et af Thinget nedsat Udvalg, end fra Regjeringen; seer jeg ikke ret, hvorledes det skulde gaae til, at ikke Regjeringen, der fra sit Standpunkt finder Betænkelighed ved vedkommende Creditforenings Optræden, som den har Midler til at undersøge, bedre skulde kunne udarbejde et Lovforslag; svarende til dens Hensigt, end et af Landstinget nedsat Udvalg. Det er ikke i mindste Maade min Hensigt at betvivle Vigtigheden af det Spørgsmaal; Ministeren har reist — han kjender haade dette Spørgsmaal og disse Anstalter i det Hele meget bedre end jeg — men det er blot ved Formen for Behandlingen, om Tilskudningen til det foreliggende Forslag, at jeg har Betænkeligheder. Jeg bemærker vel, at Proponenten har sølt sig nødtvungen til at foreslaae, at anden Behandling afbrydes, og at der nedsættes et Udvalg, fordi han ikke fra sit Standpunkt har villet forcere Forhandlingen. Jeg troer ikke, at Thinget bør gaae ind paa at nedsætte et saadant Udvalg — og det ikke engang ved Begyndelsen af anden Behandling, men endog saa midt under den — for at undersøge et saadant Incidenspunkt, der